אוצר מדרשים — ואשה בכל אלה לא מצאתי

מעשה בשלמה המלך עליו השלום, שאמר ברוח הקודש: "אָדָם אֶחָד מֵאֶלֶף מָצָאתִי – וְאִשָּׁה בְּכָל אֵלֶּה לֹא מָצָאתִי [קהלת ז' כ"ה]."

כששמעו העם והסנהדרין דבר זה, היו תמהים.

אמר שלמה: "אם תרצו אראה לכם."

אמרו כולם: "הן."

אמר להם: "בקשו אשה אחת מטובי העיר ואיש גם כן שיהיה טוב מכולם."

בדקו ומצאו איש אחד שהיתה לו אשה טובה ונאה.

שלח המלך לקרוא אותו והביאוהו לפניו. אמר לו: "תדע שאני מבקש לך כבוד ולעשות אותך שר פלטורין שלי."

השיב ואמר: "אני עבדך ואהיה לך כאחד מעבדיך."

אמר לו המלך שלמה: "אם כן, לך והרוג אשתך והבא לי את ראשה בלילה הזה, ומחר אני אתן לך את בתי ואעשה אותך פקיד על רוב ישראל."

אמר האיש: "אעשה רצונך."

הלך לביתו, והיתה אשתו נאה ומיופה והיו לה ממנו בנים קטנים. נכנס הדבר בלבו והיה בוכה ומתאונן.

כשראתה אשתו שהיו פניו נזעמים, פגעה בו ואמרה לו: "מה לך, אדוני, שאני רואה פניך זועפים?"

אמר לה: "הניחיני, שיש לי דאגה בלבי."

מיד הביאה לפניו לאכול ולשתות. ולא רצה לאכול, הרהר בלבו ואמר: "מה אעשה? אהרוג את אשתי ויש לי בנים קטנים ממנה!" אמר לאשתו: "לכי ושכבי עם בניך."

כיון ששכבה ושקעה בשינה, מיד שלף חרבו להרגה, ומצא בנה הקטן ישן בין שני דדיה ובן קטן אחר היה שוכב ראשו בין כתפיה. אותה שעה אמר: שלמה המלך שטן נכנס בלבו! ואמר: "אוי לי, מה אעשה? אם אני הורגה, ימותו אלו בנים קטנים. מיד השיב חרבו ואמר: יגער יי בך, השטן! חזר פעם שנית ואמר: אהרגה, ומחר יתן לי המלך את בתו ומעשרו. מיד שלף חרבו עליה וראה שערה פרוש על פני התינוקות. מיד נכנסו בלבו רחמים ואמר: אם יתן-לי המלך כל ביתו וכל עשרו, לא אהרוג את אשתי זו. מיד החזיר חרבו אל נדנה ושכב עם אשתו עד הבוקר.

והנה שלוחי המלך באו בשבילו והוליכוהו לפניו.

אמר לו המלך: "מה עשית? קיימת מה שאמרת?"

אמר לו: "אם טוב בעיני המלך, אל ייכנס עמי בדבר הזה. ביקשתי לעשות פעם ופעמיים ולא מלאני לבי לעשותו."

אמר שלמה: "הרי אדם אחד מאלף מצאתי!"

יצא מעליו והניחוהו עד שלושים יום.

אחר שלושים יום שלח המלך בסתר לאשתו והביאה לפניו.

אמר לה המלך: "יש לך בעל טוב?"

אמרה לו: "הן."

אמר לה: "שמעתי על יפיך ועל זיו שבפניך, ואהבתיך ליקחך לאשה ונמליך אותך על כל שרות המלכות ונלביש אותך זהב מראשך ועד רגליך."

אמרה לו: "הן, כל אשר תחפוץ אעשה."

אמר לה: "דבר אחד יזיק לנו שאיני יכול לעשות שום דבר, שיש לך בעל."

אמרה לו: "והיאך נעשה?"

אמר לה: "הרגי את בעלך ואחר כך אשא אותך לאשה."

אמרה לו: "כך נעשה."

אמר שלמה בלבו: אם כן, הורגת זו את בעלה. נעשה איזה דבר תקנה שלא ימות. מה עשה? נתן לה סיף אחד מן הבדיל. וכשראתה אותו שהוא מבהיק, אמר לה: "בסיף זה הרגי אותו, כי מיד שתתני אותו בצוארו הוא נחתך."

חזרה האשה לביתה לבעלה עם הסיף. בא בעלה ועמדה לפניו וחיבקה ונשקה אותו, אמרה לבעלה: "שב, אדוני, עטרת ראשי!"

כששמע כך, שמח שמחה גדולה. וישב בעלה, ואין בלבו שום מחשבה רעה. מיד הביאה השולחן ואכלו ושתו.

אמר לה בעלה: "אשתי, מה עסקיך זה הלילה?"

אמרה לו: "נבקש לשמוח עמך ולראותך שיכור זה הלילה."

שחק לפניה בטוב לב ושתה ונשתכר עד שנשתקע בשינה. כיון שראתה כן, עמדה ואזרה חלציה ושלפה הסיף שנתן לה המלך והתחילה לחתוך את העור. מיד הקיץ בעלה משנתו וראה והנה אשתו עומדת עליו להרגו.

אמר לה: "הגידי לי העניין, ומי נתן לך הסיף הזה ואיך היה מעשה – ואם לא תגידי לי, אעשה בשרך איברים איברים."

אמרה לו: "כך וכך היה העניין, שאמר לי שלמה המלך.

אמר לה: "אל תיראי."

כיון שהשכים בבוקר והנה שלוחי המלך באו בשבילם. מיד הלך הוא עם אשתו אל המלך, והסנהדרין יושבים לפניו. כשראם המלך שחק.

אמר להם המלך: "בבקשה מכם, ספרו לי, היאך היה המעשה."

אמרו: "כך וכך היה – הקיצותי ומצאתי את אשתי שהיתה עומדת עלי להרגני, אילולי שהיה הסיף מבדיל, כבר הייתי מת מן העולם. אני ריחמתי עליה, והיא לא ריחמה עלי."

אמר שלמה: "אני הייתי יודע שאין רחמנות בנשים, לפיכך נתתי לה סיף של בדיל."

וכששמעו הסנהדרין כן, אמרו: "אמת מה שאמר המלך: אָדָם אֶחָד מֵאֶלֶף מָצָאתִי – וְאִשָּׁה בְּכָל אֵלֶּה לֹא מָצָאתִי."